

El Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici

En aquesta revista us presentem un dels espais naturals de Catalunya més bells i emblemàtics: el **Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici**. Un parc nacional és un espai natural protegit per llei de la contaminació i desenvolupament humà. El primer indret de tot el món que va rebre la denominació de parc nacional va ser Yellowstone, als Estats Units, el 1872. Actualment el parc nacional més gran del món és el Parc Nacional de Grenlàndia Nord-oriental, que compta amb 972.000 quilòmetres quadrats. Avui dia, els únics parcs nacionals dels Països Catalans són el d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici i el parc nacional de l'arxipèlag de Cabrera.

El Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici és un dels 14 parcs nacionals de l'Estat espanyol i l'únic existent a Catalunya. Està dividit entre les comarques de l'Alta Ribagorça, el Pallars Sobirà, la Vall d'Aran i el Pallars Jussà, situat a Lleida, al cor dels Pirineus, al costat dels parcs d'Ordesa i Mont Perdut i dels Pirineus francesos.

En aquest parc podem veure cingleres que superen els 3.000 metres d'altura, rius, barrancs, cascades i aiguamolls que formen un paisatge preciós. També consta de més de 200 estanys de diverses formes i colors i una gran diversitat d'espècies animals i vegetals que donen vida a aquest gran parc.

El Parc Nacional d'Aigüestortes i estany de Sant Maurici és una destacada destinació turística, atès que ofereix activitats durant les quatre estacions de l'any que contenen itineraris amb serveis de guia, sortides amb raquetes de neu a l'hivern, exposicions, xerrades i concursos...

Té una gran diversitat biològica als seus diferents ecosistemes; a les parts més baixes cultius, prats i

boscs, amb arbres de fulla perenne i a les parts més altes pastures i flora d'alta muntanya.

Dins del parc hi ha fins a 1471 espècies vegetals, de les quals el 7,8% són endemismes pirinencs. A les zones més baixes i les valls del parc destaquen els boscos caducifolis, amb roures, avellaners... En aquests boscs hi creixen poques plantes, ja que són massa ombrívols. Per sobre dels 1500 metres hi trobem el pi negre i a les zones més ombrívols i humides els boscs d'avets. I per sobre dels 2000 metres els boscs van desapareixent, essent substituïts pels prats i la flora d'alta muntanya.

Al parc viuen aproximadament unes 200 espècies de vertebrats de les quals dos terços són aus. Al 1988 va ser declarat per la Unió Europea «zona d'especial protecció per a les aus» per la presència del trençalòs, de galls salvatges, de la perdiu blanca i la xerra i per gralles de bec vermell. També s'ha de destacar la presència de l'àguila daurada, el voltor comú, la perdiu blanca, el picot negre, el pela-roques, el gaig, la bugadera blanca, el pardal alpi i el raspinnell pirinenc.

Els mamífers més representatius són l'isard, el porc senglar, l'ermíni, la marta, la rata gris, l'esquirol vermell, el cabirol, la marmota i la daina. Als rius principals molts dels llacs es troba la truita comuna juntament amb altres espècies autòctones. Entre els amfibis és molt nombrosa la granota vermella, i el tritó pirinenc és molt significatiu per la seva raresa. També es poden trobar rèptils com la serp verda o l'escurçó verinós.

Us recomanem de visitar aquest Parc Nacional especialment a l'estiu, perquè podem realitzar més activitats i conèixer bona part de la flora i la fauna del parc. És ideal per a fer excursions en família i passar un bon dia amb nens petits, encara que hi ha excursions i rutes que són massa dures per a ells.

També és important saber que és un parc natural i que, per tant, hem de tenir cura amb el medi ambient.